

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **P. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2014, č. j. MPSV-UM/19531/13/4S-JMK, sp. zn. SZ/2750/2013/4S-JMK,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 2. 2014, č. j. MSPV-UM/19531/13/4S-JMK, sp. zn. SZ/2750/2013/4S-JMK bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Brně ze dne 17. 10. 2013, č. j. 8432/2013/BBA (dále též „ÚP“) potvrzeno.

Citovaným rozhodnutím ÚP bylo rozhodnuto nadále poskytovat žalobci příspěvek na péči v původní výši 800 Kč měsíčně s odůvodněním, že opětovným posouzením nároku a výše příspěvku na péči bylo zjištěno, že podle ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních

službách, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o sociálních službách“), jde o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost).

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, s rozhodnutím nesouhlasil a žádal jeho přezkoumání. Výsledkem námitkového řízení bylo vydání napadeného rozhodnutí ze dne 20. 2. 2014, proti kterému podal žalobce dne 28. 4. 2014 žalobu, domáhal se zrušení přezkoumávaného rozhodnutí. Ke zdravotním potížím uvedl, že v roce 2006 prodělal úraz s těžkými následky, které jsou trvalého charakteru. Má nepřetržitě bolesti obou hlezenních kloubů a obou nohou, mravenčení a nervózu v obou dolních končetinách, také bolesti a nervózu v horních končetinách. Denně mu otékají obě dolní končetiny po hlezna. Trvale nosí ortézu levého hlezna pro těžkou nestabilitu. Při chůzi se musí soustředit, chůze je nestabilní, je unavený. Maximálně ujde 20 až 30 metrů, poté si musí odpočinout. Nevyrdrží delší dobu stát, ani sedět, pro bolesti obou hlezenních kloubů, nohy, páteře a hrudníku. Dle jeho názoru nezvládá mobilitu, oblékání, stravování, tělesnou hygienu, péči o zdraví, osobní aktivitu a péči o domácnost, a to v rozsahu, který blíže upřesnil v žalobě.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření ze dne 22. 5. 2014 zrekapituloval podstatný obsah správního řízení, citoval zjištění učiněné PK MPSV ČR v Brně ze dne 8. 1. 2014 a 30. 1. 2014, dle kterého se u posuzovaného jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který dle poznatku lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než rok a který omezuje funkční schopnosti nutné ke zvládání základních životních potřeb: tělesná hygiena, osobní aktivity, péče o domácnost. Z posouzení stupně závislosti posudkové komise současně vyplynulo, že ostatní základní životní potřeby je schopen, byť s určitými obtížemi, sám vykonávat. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby ve třech základních životních potřebách, a z toho důvodu se považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost.

Vzhledem k tomu, že zdravotní stav žalobce byl posouzen opakovaně, byly zohledněny všechny lékařské zprávy v posudcích uvedených, posudky nevykazují žádné excesy. Žalovaná je proto přesvědčena, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonů s požadavky uvedenými v právních předpisech, a proto navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že správní řízení ve věci příspěvku na péči bylo zahájeno z moci úřední dne 20. 1. 2012 z důvodu skončení platnosti posouzení zdravotního stavu ke dni 1. 1. 2012. Na základě sociálního šetření provedeného dne 25. 6. 2012 byl vypracován posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči MSSZ Brno-město dne 7. 1. 2013, který vycházel ze sociálního šetření, zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. E. D. a odborných nálezů MUDr. Ř., II. interní klinika Fakultní nemocnice svaté Anny, MUDr. P. M., Ph.D., KNTP Fakultní nemocnice Bohunice a MUDr. R., ortopeda. Na základě posudkového zhodnocení byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb, a sice oblékání, obouvání, osobní aktivity, péče o domácnost. Vyslovený posudkový závěr zněl, že nejde o osobu starší 18 let věku, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Nejde o osobu, která není schopna zvládat

základní životní potřeby v uvedených oblastech, podle ust. § 8 odst. 2 písm. a) zákona o sociálních službách se považuje žalobce za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost).

Žalobce se dostavil dne 28. 1. 2013 na ÚP ČR, byl s ním sepsán protokol o ústním podání, v němž poukázal na absenci zdravotní dokumentace ze dne 3. 9. 2012 MUDr. M., a lékařských zpráv, které doručil do podatelny ÚP, krajská pobočka v Brně dne 20. 9. 2012. Citoval dále rozsah postižení dolních končetin dle zdravotní dokumentace. Měl výhrady i k provedení sociálního šetření, námitky vznesl v oblasti mobility, stravování, hygieny a péči o zdraví.

Následně poté požádal ÚP ČR, krajská pobočka v Brně o znovu posouzení zdravotního stavu MSSZ Brno-město. V písemném vyjádření ze dne 17. 4. 2013 MSSZ Brno-město uvedla, že i po zhodnocení dalších podkladů před vydáním rozhodnutí nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru.

Dne 6. 5. 2013 bylo sepsáno vyjádření žalobce k podkladům rozhodnutí dle ust. § 36 správního řádu, v němž posuzovaný nesouhlasil s učiněným závěrem.

Dne 17. 10. 2013 vydal ÚP, krajská pobočka v Brně rozhodnutí č. j. 8432/2013/BBA, jímž bylo rozhodnuto, že žalobci bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 800 Kč měsíčně.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. V rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR v Brně dne 8. 1. 2014. Jednání nebyl žalobce přítomen, dne 29. 11. 2013 zaslala posudková komise dopis posuzovanému s informací o posouzení v nepřítomnosti. Posudková komise prostudovala podkladovou a zdravotní dokumentaci, která byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru. Vycházela z lékařských nálezů, protokolu o jednání, sociálního šetření ze dne 25. 6. 2012, tyto podklady jsou uvedeny v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen. Sumarizováním zdravotních potíží posuzovaného v souvislosti se zjištěním funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb bylo konstatováno, že se jedná o polytrauma v roce 2006 s oboustranným reziduálním postižením pohyblivosti pravého a zejména i levého hlezna, vlevo nošení ortézy pro nestabilitu. Dále stav po zadní fuzi v oblasti bederní páteře L1 – 5, pokročilé degenerativní změny bederní páteře, bez dokumentovaného funkčně závažného paretického postižení dolních končetin. Hybnost v kyčlích vcelku volná, hybnost kolen s drásoty, bederní páteře bez pohybu. Horní končetiny bez omezení hybnosti. Mobilita pouze za opory dvou francouzských berlí, po kratších vzdálenostech, s odpočinkem pro bolest nohou. Po stránce kardiální je posuzovaný kompenzován, sledován a léčen pro bronchiální astma se středně těžkou poruchou ventilace, celkově zvýšené výživy, fyziologické funkce v normě. V oblasti mentální orientován všemi kvalitami, smyslové funkce odpovídající danému věku, bez závažné patologie. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá nebo zvládá s pomocí či dohledem tělesnou hygienu, osobní aktivity a péči o domácnost. Nebyl shledán podklad pro nezvládání mobility – je schopen chůze s oporou dvou francouzských holí, na dolních končetinách jsou těžké degenerativní změny obou hlezna, vlevo, hlezno vlevo s ortézou pro nestabilitu, kyčelní klouby a klouby kolenní vcelku

volné, bez dokumentovaného funkčně závažného omezení hybnosti, na dolních končetinách bez parézy, ztuhnutí bederního úseku páteře po fuzní operaci L1 – 5, hybnost krční páteře vcelku volná, mobilita s oporou kompenzačních pomůcek, po kratších vzdálenostech s přestávkami, z dopravních prostředků schopen použití osobního automobilu, orientace a komunikace plně zachována – bez závažného postižení funkcí smyslových a mentálních, stravování – schopen výběru hotové stravy, schopen uchopení hotové stravy, schopen uchopení příboru, porcování s pomocí příboru, sebesycení. Nebyl shledán ani podklad pro oblékání – schopen výběru oblečení, schopen manipulace s oblečením – hybnost horních končetin je zachována, je zachována hybnost kyčlí i kolenních kloubů, není ztuhlost páteře ve všech úsecích – jedná se o mnohohybnost bederní páteře, úchop rukou zachován, schopen dostupných facilitačních pomůcek pro oblékání a obouvání přiměřeně vhodného oblečení. Výkon fyziologické funkce – bez patologie, péče o zdraví – je plně orientován, duševní kompetence jsou přiměřené, smyslové funkce jsou zachovalé, je schopen dodržovat léčebný režim. Na základě posudkového zhodnocení byl učiněn i posudkový závěr, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo o osobu starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. d), c) nebo b) zákona o sociálních službách, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II., III. nebo IV., šlo osobu starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. a) citovaného zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost).

Dne 20. 1. 2014 bylo doručeno žalobci vyrozumění o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, čehož využil dne 22. 1. 2013 se osobně dostavil do sídla žalovaného Cejl 10, 602 00 Brno, nahlédl do spisové dokumentace, posudku PK MPSV v Brně, jehož kopie na jeho žádost mu byla vydána. Dne 24. 1. 2014 bylo žalovanému doručeno podání žalobce označené „odvolání proti vyrozumění – přiznání pouze I. stupně (lehká závislost) a přiznání pouze tří nezvladatelných životních potřeb“.

Vzhledem k doloženým lékařským zprávám a písemnému vyjádření požádal žalovaný PK MPSV ČR v Brně o doplňující posouzení zdravotního stavu, doplňující posudek byl vypracován dne 30. 1. 2014. Posudková komise vyhodnotila doložené lékařské nálezy, a to záznam hospitalizace plicní v období 3. 10. až 26. 10. 2012, plicní vyšetření MUDr. P. ze dne 22. 1. 2013, chirurgické vyšetření MUDr. M., Fakultní nemocnice Bohunice ze dne 3. 9. 2012, ortopedické vyšetření MUDr. R. ze dne 18. 7. 2012 a bylo konstatováno, že doložená vyšetření neprokazují nové posudkově rozhodné skutečnosti o zdravotním stavu posuzovaného. Nález chirurgický ze dne 3. 9. 2012, záznam z hospitalizace plicní v říjnu roku 2012 rovněž i ortopedické vyšetření z července 2012 měla posudková komise k dispozici již při jednání dne 8. 1. 2014, v oblasti plicního onemocnění měla k dispozici i plicní nálezy ze dne 3. 6. 2013 a 9. 9. 2013 a tyto nálezy byly zhodnoceny, dodatečně doložený nález ze dne 22. 1. 2013 nebyl s těmito nálezy v rozporu. Zdravotní stav posuzovaného byl komplexně zhodnocen v posudku ze dne 8. 1. 2014 včetně dopadu zdravotního stavu na schopnost vykonávat základní životní potřeby. Po vyhodnocení skutečností, které vedly k požadavku na doplnění posudku, neshledala posudková komise důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru, v posudku ze dne 8. 1. 2014 bylo podrobné vyjádření k namítaným základním životním potřebám v oblasti mobility, stravování, oblékání a péče o zdraví ve vztahu k prokázanému dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu.

Na základě doplňujícího posudku PK MPSV ČR v Brně byl opětovně žalobce písemně vyrozuměn o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (žalobci doručeno dne 7. 2. 2014), čehož využil a dne 10. 2. 2014 opět zaslal vyjádření k provedení hodnocení i jeho subjektivnímu náhledu na schopnost či neschopnost zvládání konkrétních základních životních potřeb.

Následně žalovaný vydal rozhodnutí dne 20. 2. 2014, č. j. MPSV-UM/19531/13/4S-JMK, sp. zn. SZ/2750/2013/4S-JMK, které je předmětem soudního přezkumu. Přestože žalobce, jak uvedeno v písemném vyjádření doručeném žalovanému dne 10. 2. 2014, se vyjádřil k doplňujícímu posudku PK MPSV ČR v Brně, tyto námítky však již byly obsaženy v jeho písemném vyjádření ze dne 23. 1. 2014. Jelikož se již v posudkovém zhodnocení ze dne 30. 1. 2014 PK MPSV k nim vyjádřila, nebyly shledány důvody pro vyžádání dalšího doplňujícího posouzení. V odůvodnění napadeného rozhodnutí byly obsaženy úvahy, na základě kterých žalovaný ve věci rozhodl.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen („s.ř.s.“), osobou oprávněnou (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Předmětná věc byla rozhodnuta bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba není důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část druhá, Hlava I, ust. § 7 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách ve spojení se zákonem č. 366/2011 Sb. (účinnost ode dne 1. 1. 2012).

Příspěvek na péči se podle ust. § 7 zákona o sociálních službách poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci, a to podle zjištěného stupně závislosti, jak tyto stupně vymezuje § 8 téhož zákona. Při posuzování stupně závislosti vždy příslušné osoby se podle § 25 odst. 3 daného zákona vychází ze zdravotního stavu osoby žadatele doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, dále z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby žadatele, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledků vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. To znamená, že v rámci posuzování stupně závislosti je předmětem posouzení i naplnění dalších zákonných podmínek a odrazem celkového posouzení je potom i výše přiznaného příspěvku. Ze stejných kritérií při posuzování vychází i PK MPSV ČR. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz pro rozhodnutí ve věci je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě dostatečně zjištěného

skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou zcela dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci nevyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Brně při posuzování stupně závislosti vycházela ve smyslu ust. § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu posuzované doložené odbornými nálezy a výsledkem sociálního šetření. Na posudek PK MPSV ČR jako svou podstatu rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení. Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009-60, www.nssoud.cz) „na posudek závislosti osoby na péči je třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se jedná sice o tzv. povinný důkaz, nicméně nikoliv o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Posudek podléhá hodnocení správního orgánu, jeho správnost není nikterak presumována. Ačkoliv odborné lékařské závěry posudku nepodléhají hodnocení správních orgánů, neboť k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti, nezabývá je to povinností hodnotit provedené důkazy ve správním řízení, a tudíž i správnost posudku z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti (např. rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2010, č. j. 6 Ads 143/2009-60, dále rozsudek ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104, www.nssoud.cz)“. Jinak řečeno správní orgán nemůže bez dalšího převzít závěr posudkové komise jako pravdivý, aniž by se úplností a přesvědčivostí jejího posouzení nezabýval. Základním předpokladem pro to, aby správní orgán mohl vyhodnotit přesvědčivost a úplnost předloženého posudku, je přezkoumatelnost posudku vzhledem k jeho zákonem stanoveným podkladům vymezeným v ust. § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Správní orgán musí tedy vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nálezný ošetřujícího lékaře, výsledky sociálního šetření a výsledek funkčních vyšetření (např. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009-63, www.nssoud.cz). K závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudku správní orgán tedy může dospět jen tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník řízení uplatňující nárok na příspěvek na péči.

Soud konstatuje, že žalovaný se v průběhu odvolacího řízení správně v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, obrátil na posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně za účelem posouzení stupně závislosti oprávněné osoby. Posudková komise postupovala v souladu s citovaným ust. § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, když při vypracování posudků vycházela ze sociálního šetření ze dne 25. 6. 2012 i ze zdravotního stavu žalobce doloženého citovanými lékařskými nálezy v posudcích PK MPSV v Brně ze dne 8. 1. a 30. 1. 2014.

Pokud žalobce namítá, že žalovaný nedostatečně zjistil jeho zdravotní stav, který dle jeho názoru mu ztěžuje vykonávat základní životní potřeby z důvodů obtíží konkretizovaných v žalobě, že posudková komise tak nepostupovala správně při zhodnocení jeho schopností zvládat úkony základních životních potřeb, nemůže soud těmto námitkám přisvědčit.

Z rozhodnutí žalovaného je nepochybné, že žalovaný v rozhodnutí stejně jako PK MPSV ČR v Brně ve svých posudcích se zabývala všemi odvolacími námitkami, které vyhodnotila z hlediska ust. § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách.

Podle ust. § 1 odst. 1 vyhlášky č. 391/2011 Sb. schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

Podle ust. § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Podle ust. § 9 odst. 6 citovaného zákona bližší vymezení schopnosti zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí předpis (příloha č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. – vymezení schopností zvládat základní životní potřeby). Co se týče vlastního hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby, soud má za to, že z posudkového závěru posudkové komise i z rozhodnutí žalovaného je zcela zřejmé, z jakých důvodů nebyla závislost žalobce u sporných základních životních potřeb uznána a z jakého důvodu se posudková komise odchýlila od posudkového zjištění učiněné lékařem MSSZ Brno-město týkající se především vyhodnocení zdravotního stavu jako dlouhodobě nepříznivého z důvodu, kterého posuzovaný měl potřebovat při základních životních potřebách, tj. tělesná hygiena, osobní aktivity, péče o domácnost a nikoliv oblékání a obouvání.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházela, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou zcela dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci nevyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Ve světle výše uvedených zásad dospěl soud k závěru, že v postupu žalovaného nebyly zjištěny vady řízení, jak po stránce právní, tak i skutkové, tvrzení žalobce o deficitech skutkových zjištění proto soud označil za nedůvodné. Z hlediska žalobních námitek se žalovaný dostatečně vypořádal s popisem schopnosti zvládat u posuzovaného základní životní potřeby vyjma tělesné hygieny, osobní aktivity a péče o domácnost. Optikou tohoto náhledu lze proto uzavřít, že žaloba je nedůvodná, soud ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji proto zamítl.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. října 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová